

CA-NOSTRA

ANY QUART NÚM 138

QUINZENARI POPULAR

INCA, 1 DE NOVEMBRE DE 1910

PREGUEM PELS DIFUNTS

El present més, té com partida per la Litúrgia sa primera solemniat diada entre la commemoració gloriosa de Tots los Sants del cel y el recort compassiu de totes les ànimes del Purgatori. Abdués Iglesias, la purgant y la triomfant, la que encara espia y espera y la que ja posseix y gosa, se obren de bat a bat als ulls de sa tercera germana la Iglesia militant, convidantla, la una a la consideració de les seues delícies immortals com estímul poderosíssim per les nostres esperances, y l'altra a la de ses espiacions doloroses per estímul de nostra esmena de vida y nostra compassiva caritat.

La mort per l'infeliç incrèdul es una destrucció completa de lo que més estima; pel cristià es solament una separació temporal y passatgera. Al través de les negres ombres que semblen cubrir la sepultura, se donen encara carinyosament les mans en el catolicisme los vius y els morts, que creuen en Deu remunerador y en l'ànima immortal. Y com si no fos prou consolador el dogma de la supervivència de les ànimes, que esperen la glorià del cel per elles y per sos cossos també al últim resucitats y glorificats, ensenya encara altra dogma més dolç el catolicisme, y es la comunicació de obres bones entre'ls amichs d'aquí y d'enllà de la tomba, manant creure com de fe que les oracions dels vius aprofiten als morts y alleugeren ses espiacions, y que'l be que se fa a aqueys y son agraïment retornen profitosos als vius per sa pròpia santificació y major asseguransa de salvació eterna.

No es, idò, un sentimentalisme romàntich lo qui mou al bon cristià a pensar molt y a resar molt per sos germans difunts; es fonda religiositat, es viva caritat, es verible obra de amor envers Deu, qual gloria se augmenta ab les satisfaccions donades per nosaltres a sa Justícia a compte de les beneytes ànimes, y d'amor envers aquexes, qual possessió definitiva de Deu Nostre Senyor en el descans de la gloria, se'ls hi a pressura per nostres suffragis.

El sentimentalisme romàntich y més que

romàntich cursi, per valernos de aqueix calificatiu tan de moda, es el qui umpl de coronas de paper o de falch les sepultures dels difunts en sa lúgubre diada, en lloch de versarhi llàgrimes de compunció y pregaries de fervor; lo qui fa del lloch sant del Cementeri un Parque de profanes y vanitoses exhibicions, y de la cristiana commemoració dels Morts una tarde de bullició passeig y de mundana gatzara a pretest de visitarlos. No es axò lo que marca la Iglesia al posar tal piedós aniversari en son religiós Almanach; no es axò lo que anuncien ab sos fúnebres clamors les campanes que branden llastimoses en tots els campanars; no es axò lo que signifiquen els endolats paraments del altar, les negres vestidures dels sacerdots, y'ls Responsos y Dies iræ, y'l sant sacrifici multiplicat en olivio dels difunts en tots els temples de nostra patria, per especial concessió de la Iglesia en tal dia.

Inspirantnos en exos veritables efectes de sòlida pietat, seguirem la veu de la Religió y farem qualque cosa de profit per les ànimes de nostres germans difunts, y per les propies. Axò té de pràctich la nostra Religió santa; que no prescriu ni ordena res en honor de Deu y de sos sants y en be de nostres proxims, que no tenga al meteix temps un aspecte altament utilitari per cada hu de nosaltres metexos.

Siguem devots, idò, de les beneytes ànimes del Purgatori, sempre y sobre tot en aqueix mes, y no tardarem en tocarne cada qual los resultats.

JA NO SENT...

Ditxosa l'orella que no sent les veus de fora, però si a dins la Veritat que l'adoctrina.
(De l'imitació de Jecurist)

Ja no sent de l'aucellada
les cançons primaverals,
ni sent les remors dels arbres,
ni'l clamoreig de la mar!
La tempesta no m'aixorda
y retruny demunt mon cap;
m'enlluernen les centelles
y dels trons no sent l'esclat!
Sense remors, la Natura,
com es trista y pert l'encant!
com bella harpa sense cordes
y com, sense foc, la llar;

Si Natura m'apar trista,
la Música més encar,
no fruit les harmonies
que pel vent fugen volant.

Sense sons ni melodies,
la buidor mon cor abat.
Les colors soles no'm basten,
ni'm basta l'immensitat!

Oh bon Deu! ja que m'arriben
tots els sons tan apagats,
que vostra veu senti clara
lo meu cor... vos ho demán!

LLUIS CORTÈS.

L'instalació de timbres (1)

Mr. Bezuchet es de lo millor qu'es passet-ja.

Mr. Bezuchet, ni fuma, ni beu; ni va a n-es teatre; du sempre ses botes ben lluentes, y canta—es vespres—es serra mamerra a n-els seus dos fills, fentlos qualcar un demunt cada jonoy.

Axí no es estrany que Mad. Bezuchet cada dia doni gracies a Deu per averli regalat, ja fá devés deset anys, un espós com Mr. Bezuchet...

¿Que vos pensau quina la s'ha passada p'el cap, Mr. Bezuchet? Cada any els homos honrats que tenen una esposa com Mad. Bezuchet, quant vé Pasco florida, li solen fer un regalo, en bon dematí y a l'hora de les derreries del berenar.

Idò, Mr. Bezuchet, s'es empenyat enguany en regalar a s'honorable y bona companyera un joc de timbres eléctrics...

Perque, es lo qu'ell diu:

—Cada dia dematí la pobre s'esgargame-lla demanant el chocolate a ses criades, que pareix que fan tot quant saben per pareixer sordes, a n-aquella hora... y llevors una altra cosa, si jo estás malalt... ¡digaume!... si jo estás malalt y sa dona fos a sa cuina ¡no podria succeir que també, no'm sentis quant jo la cridaria? ¡ja es de rahó?

Aquest regaiets en doble objecte valen tant com pesen...

Y pensant ab axò, Mr. Bezuchet ja es partit cap a un magatsèm de Cous la Reyne, ab sa matexa cara que devia fer Escipió l'Àfrica quant navegava cap a Cartago...

Ja bé l'hi havia dit Mr. Saint Guillaume, son còfrare d'oficina;—Hi ha tres maneres de po-

(1) Del libre «Le Soc» d'en Pierre l'Ermite

sar-els timbres elèctrics... en fin, ja le hi es-
plicaria l'amo del magatzem...

Era un dissapte Sant esplèndit, un sol her-
mós, afalagador, d'hivern, s'escampava per
tot arreu, encalentint y alegrant a tots a rics
y a pobres, a joves y a vells; y mentres tant
Mr. Bezuchet fent lo possible per no taparse
en ses bicicletes, tranvies y automòvils... cap
baix, cap baix, anava fent el programa de la
festa pascal.

S'esposa solia anar a l'Ofici cada diumen-
ge a Saint Germain... hi solia torbarse devers
dues horettes... ¡de primera!... just es temps
que hauria de mester l'electricista... Els fills
convendria que fossen de color de rosa....
¡que bé, qu'anirà! fins y tot-serà elegant....

S'asseurién a la taula... acabarien sa sopa y
quant ella anàs a pegar crit ¡Atletes, dins es
bollit! Ell s'axecaria solemnialment, desegan-
xaria se pera elèctrica qu'estaria amagada
dins sa ventaya de se *lámpara*, y diria: ¡Oh
esposa...

—¡Alerta, alicorn!, ¿que no veu ahont po-
sa els peus?...

Y Bezuchet posant es-peu demunt una ca-
nonada de plom d'un fanal des gas qu'un
obrer está arreglant.

—Vol dir, que desitja una instalació de
timbres elèctrica? Mirse, en tenim de 60, 80
y 100 francs tot pagat, y colocats a la casa...

Mr. Bezuchet en tò d'un que fá una valen-
tia, exclama:

—N'hajem parlat prou, me quedaré ab una
de 100 francs...

—¿Quant vol que li venguen a posar?

—Avuy ó dilluns?

—¿Dilluns? Ca homo... Demá dematí de
deu a dotze...

—¿Demá? y es diumeuge, demá.

—Ara si qu'estam ben posats? y ¿que té
que veure?

—¿Es que...?

—¿Que?

—Els nostres operaris no fan feina els diu-
menges, en no esser en cas d'una gran nece-
ssitat...

—¡Vaja una sortida! Idò, d'un cas de ne-
cessitat se tracta. De manera que, ó demá
me posen els timbres de deu a dotze, o m'en
vaig a un'altra banda... ¿M'enten?

L'amo encara prova de defensar la seua
gent... Treballen tota la setmana de sol a sol,
tenen familia, la feina es pesada... Però quant
veu que Mr. Bezuchet agafa es capell tot re-
solt, li diu:

—No res...será servit... pero sápiça que
me sab molt de greu.

Es dia de Pasco. Interior de la casa Mr. Be-
zuchet. Les deu y mitja del matí

La senyora es a l'Ofici. El senyor es pas-
setja d'un cap a s'altre en xoquins, renyant
ses criades per un tres y un no res; el segue-
xen els dos infants abrussantlo de preguntes.
Ell s'ha constituït en sa sombra del jove elec-
tricista.

Es un jove alt y prim de posat distingit y
mirada intel·ligent... ha colocades ses *piles*...
comensa a descapdellar els fils color de rosa...

Be en dona d'ordes, y renyades... be en
diu de virollades y beneitures Mr. Bezuchet...
fins y tot vol pretenir de xistós... El jove
electricista no obri se boca per res... en prou
feynes desiare sol demanar:

—¿Aont hem de posar el botó?

Bezuchet senyala el lloch, que per cert es el
mes fora de lloch, que pogués senyalar....

—¿Que li pareix? aquí... ¿li sembla massa
amunt?... o ¿massa avall?

Heu diga V. qu'está més acostumat a n-a-
questes coses... sia franc...

—¿Que li pareix?

—¿Que me pareix? senyor...—diu l'electri-
cista en tò d'amargura—els diumenges no
tenc opinió, o més ben dit no'n tenc més
qu'una...

—¿Y quina es?

Y s'espolsa les mans, y senyalant els fills
d'en Bezuchet, exclama:

—¿Quina?—reperiteix aquell jove en veu
vibranta de protesta—¡Que jo també tenc
una casa, y una esposa, y tenc infants... y sé
qu'avuy es el dia de Pasco...

Per la traducció

B. JUAN

Coses que passen

Mirau que son les coses:

A Portugal, els republicans y anticlericals
eulpen la destronada Monarquia del deute
públic d'aquella desgraciada nació.

Y aquí, en Espanya, els anticlericals go-
vernatius, els qui fan el pa bo dels republi-
cans, fan un pressupost de 1500 millions, y don-
nen una barbaritat de mils pel centenar de les
Corts de Cádiz, y llevors si ve bé, y sens ve-
nir bé, donarán la culpa a n-el Clero y a la
Monarquia de la bancarrota d'Espanya.

Vegin nostros lectors, com s'ha augmentat
les contribucions y el deute públic desde que
governen els homos del nostro sigle, com diu
en Canalejas, es a dir, els governs lliberals.

Heu copiam de nostre estimat cofrara *El
Heraldo de Cristo*.

(Millons de Pesetes)

Anys	Presupost	Deute pública	Interesos del deute
1,850	324	3,611	39
1,845	396	3,804	65
1,863	653	3,847	119
1,868	659	5,540	245
1,875	762	12,129	54
1,879	879	15,723	285
1,897	993	6,422	362
1,907	1,055	11,504	411
1,911	1,131	11,666	408

Llegim que contestant el Sr. Canalejas al di-
putat catòlic Sr. Senante, a les acusacions que
li feya, per defensarse recorda qu'el Cardenal
Sancha digué qu'els catòlics espanyols de-
ven estar subjectes al govern constituït.

Això's lo que voldria el gran heroe, el
gran catòlic y anticlerical tot a una pessa, se-
cularisar y descatalisar l'Espanya en tots els
ordes... y llevors qu'els catòlics li estassen
subjectes, com a xotets de cordeta sens ba-
dar boca.

Y ell qui es tant catòlic ¿perque no es obe-
dient al govern constituït de la Iglesia, axí
com sempre seguit el Vaticá se veu obligat
enviarli notes de protesta contra les seves ca-
tolicades de moda?

Oh lògica! per ont pares....

Pareix que la República de Portugal es
més antireligiosa que antimonárquica.

Se mostra magnánima y concedeix indults
a n-els qui l'havien combatuda pels carrers,
envers les tropes monárquiques, fins se diu
que va favorir la luyta dels reys. Sols se mos-
tra cruel y impacable ab les ordes religioses
que no feren foc a favor de la Monarquia.
Dexa assassinar frares y monjes, escampa no-
ticies falses y calumnioses, mana ab un de-
cret inicuo que surtin de Portugal abans de
24 hores, roba a ses cases y ses hiziendes.

No's tracta, idò, d'una revolució propiament
republicana, sínó d'una revolució contra Je-
sucrist.

A n-els Jesuites los tenen tancats dins sa
pressò, oferintlos sa llibertat si volen sortir
de la Companyia. ¿Que vol dir axò, sínó
qu'aquests religiosos no han comés altra de-
licte que'l peccat d'esser Jesuites? ¿Quina di-
ferencia hi ha entre aquesta persecució y les
que martirisaven pel peccat d'esser cristians?

Gloriosament els bons Jesuites responen
qu'abans consenten en so desterro y el marti-
ri que sortir de la Companyia.

Hi ha persecució religiosa, y dins aquesta
persecució heroes y martirs de Jesucrist.

Però passen el ram per dins ca-nostra que
hi ha molt que espigolar.

Se diu, y d'axò s'en fan comentaris per tots
els gusts, que a Inca s'han posades cases de
prostitució.

Mos han duites quatre pells estantisses, de
foravila que...

Si a Inca hi havia qualca atlota tant perdu-
da que consentís a fer d'aquest ofici estaria
be que la reclamassen, si no hi havia
altra remey; però que l'hajen manades aposta
de Palma, (per si soles no haurien vengudes),
es cosa que indigna a tota persona que senti
corre per dins les seves venes sane inquera.

Aquests favoritjimes impurs si que caven
dins el còdic penal.

Això no pot passar... y no passarà ¡viva
Deu! massa alsurats están els ánimos de mol-
tes persones d'orde!

A n-el quartet qu'el batle passat feu arre-
glar a la cortera per hostetjar el transeunt que
fos ascidentat, ara s'es convertit en clínica
d'operacions y regonexements de dones de
mal viure. Allá si ha posat una taula en la
seva corresponent pedra márbol y altres eu-
metjos que valdrán els seus diners.

¿Y per quines cinc centes nosaltres hem
de posar del pressupost les estovayes a n-a-
questes bergantes?

¿Y per quines recoranta mil cinc centes la
gent honrada que tenga una desgracia s'ha de
confondre en la gent *non sancta*?

Hey ha gent de bona fe, tant ximpleta,
que se creu que, *com a Inca ja es Ciutat*...
regereix aquest plat embrutidor a benefici de
la higiene y la moralitat.

¡Oh! bajans y més que bajans! encara estau
a n-aquestes?

En parlarem un altra dia que hi ha tela per
llarc.

¿Y no seria més necessari fer un hospital,
com a Inca ja es Ciutat... per durhi els tísics,
els cangranats de sífilis a la flor de la juven-
tut, els produïdes... sospitosos, y sobre tot...
els ferits si qualca vespre de locura per ge-
losies alguns capverjos se peguen quatre pu-
nyalades?...

Enmitx de l'actiu beatífica y resignada de
nostro poble devant les cases de perdició que
li son posades, descolia per la seva heròica
conducta un pobre pagés, de mitja edat: l'a-

mon Llorens Durán.

Aquest tenia una casa de sa propietat arrendada a un taverner, el que tenia unes quantes bergantes d'aquestes pel seu negoci.

Quant l'amo s'en tené, hi va y comensa a fer renou y més renou, dient que no volia aquelles bruticiés dins propietat seva, y oferintli cinc duros si les engegava o sortia y buydava la casa.

La proposta va esser abmesa y tocaren els atapins.

Molt bé, molt bé l'Amon Llorens, vostro honorable procedir contrasta ab aquells malanats que favoreixen la corrupció de costums.

Gloses

Vos sou la prenda més alta
que compraria en dinés;
a ca vostra hi sou demés
i a ca meva hi feis falta.

Tu'm volies da entenent
que sense tú no viuria
i ja tenc més alegria
¿veus com es ben diferent?

Ve-aquí un brot de murta
cohida amb sa meva má,
per veure si't tornarà
aquella amor que t'es fuita.

El dia que vares neixer
va neixer d'un roser blanc
una roseta encarnada
color de la vostra sanc.

Tu't pensaves tornarhi
blanca com la flor del lliri
de bades passes martiri,
qui no hi neix no hi pot mori.

Pàstor qui no mena eá
el bestia s'en riu d'ell
maldement qui sia anyell
just que sapi grinyolá.

El sol surt ben dematí
a donar claror al dia,
i vos me dau prenda mia
penes que no tenen fi.

Ja dirás a la guerrera
el vespre quant hi'nirás
que jo no tenc rabi d'ella
sino de tu porque hi vas.

Si sabies joveneta
els mals de cap que tenc jo!
Me pens que no estaré bó
que no't pos un anell d'ó
a n'el dit de la má dreta.

recoides per
Joan Capó.

Escapulons

ECSECRICISSIS ESPIRITUALS

El Discretori de la Tercera Orde Secular d'Inca ha acordat donar uns ecsercicissis espirituals a la Iglesia de Sant Francesc que comensarán dia 20 de Novembre.

LLIGA DEL BON MOT

Pareix que Ivon d'Escop, encara no ha de-

xat els seus entusiasmes per l'estinció de la blasfemia. Demá, 2 de Novembre, a Gerona se celebra una magna Assambla organissada per la *Lliga del bon mot* de Barcelona, aont s'es convidada molta gent y particularment els propietaris agricultors, com a patriarques vertaders dels temps moderns. Se discutirán els temes: Acció del Propietari=Intervenció del Párroco=Missió del Mestre.

CA-NOSTRA, s'adhereix al acte.

—D. Bartomeu Gumbau de Palma, ab un artistic carnet mos fa sebre qu'ha rebut una completa varietat de robes per la vinent temporada.—Jaume II, 87 al 93 y Escursach, 16 y 18.

—La tenda de *La Luna*, també mos comunica que acaba de rebre per la temporada del hivern una estensa variació d'articles per senyora y cavaller. Carré de Comers 10=Devant la Cortera.=Inca.

Els propietaris del magatzems *Muntaner* de Palma mos han enviat a dir que tenen a nostra disposició y la del públic molt de cabal de robes de tota casta per la tardor y l'hivernada.

Cronicó d'Inca

Octubre 1910

Dia 21.—A la societat «La Constància» estan d'enhorabona.

Per mediació de D. Antoni Paris, cap dels demòcrates d'Inca, y gestionat per D. Joan Valenzuela, Diputat per Mallorca, han obtingut del Ministeri de Instrucció una colecció de llibres per la seva biblioteca.

El meteix Sr. Valenzuela es l'encarregat de fer la triadella y d'enviar la remesa de llibres.

Ab tal moltiu entre'ls socis de la Constància s'hi manifesta gran satisfació, afalagant el Sr. President, D. Joan Colí, qui s'havia prés interès ferm porque la biblioteca fos així enriquida.

Dia 20.—Per acort del Ajuntament, enguany per primera vegada, avuy y tots els dijous que caven dins les fires se celebrarà mercat.

El d'avuy es molt animat apesar de la proximitat de la primera fira.

Dia 23.—Primera fira d'Inca. Es venguda bastanta gent. A les tendes de robes hi ha com una enveja per veure qui posarán més macos els mostradors.

—A n-el Convent de clausura de Sant Jeroni d'aquesta Ciutat professa Sor Maria del Rosari Ramis, a presencia d'un pedós concurs y del Sr. Rector que fa una sentida plática sobre la perfecció y l'escelencia del estat religiós.

Desitjam a la nova professa bendicions a balquena en son estat religiós.

Dia 24.—Per la carretera d'Alcudia dos capverjos se peguen quatre punyides ab arma blanca, quedant un dels dos ben ferit. Poques vegades a Inca hem de registrar escenes d'aquesta naturalesa, però les noves hostes...

Dia 27.—El mercat d'avuy es desenimat.

—Un espectacle sorprenent s'ofereix a n-aquesta ciutat. Un titerero que diumenge passat funcionava a la plassa de toros s'en puja en un globo, el qual empés pel ventet atra-

vessa pels ayres la població fent maniobres y ginástica a l'altura d'un parey de campanars.

Dia 28.—Se dona conta a n-el Consistori que anit celebra l'Ajuntament, d'un ofici del Governador, en que dona ordres ben severes respecte les dones de mal viure que, desgraciadament, mos han posades.

Per falta de lloc no publicam aquestes prescripcions de qu'en tenim copia en cartera. En elles se donen medis a la Autoritat per fer casi impossible la prostitució retglamentada, tant sols fent cumplir senzillament les disposicions manades.

Es d'esperar del Sr. Batle, D. Francisco Llabrés, que desplaçarà tot el seu zel pel bon nom y la moralitat del poble qu'está baix del seu mando per estirpar de rel aquest cancer, vergonya de la civilissació moderna.

Dia 30.—Segona fira d'Inca. Nostres plasses están plenes de mercaderies. Se fan moltes transaccions de bestia perquè que se paguen a 12'50 y 13 pessetes l'arrova.

—A la plassa de toros donen una novillada. En Sastrillo qu'actuava de primera espasa el bou primer l'ha cuít en fant mala sort que li ha fet un esborranc a la cuxa que li travessa de part a part. El metje certifica que la ferida es de pronóstic reservat. En Torfillo, també s'en ha duit una súcada; però no'l s'en han hagut de dur en camilla a la fonda com a la primera Espasa.

Ará diven qu'en Sastrillo va esser massá arriscat. Però bono... ¿perque va el poble a n-els toros sino per veure arriscaments? Com méss'arrisquen els toreros millor, més agraden.

¿Y llevors trobarán que dir que nosaltres siem antitaurins?

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren se segona fira d'Inca

		Pessetes:
Bessó	el quinté de	a 92'50
Blat	la cortera de	a 17'00
Xeixa	id	a 18'00
Ordi	id	a 10'60
Ordi foraster	id	a 09'50
Ídem. forastera	id	a 07'50
Faves cuitores	id	a 18'50
Ídem orninaries	ld	a 18'00
Ídem. pel bistiá	id	a 17'00
Blat de les indies	id	a 16'00
Monjetes de confit	id	a 27'00
Ídem. blanques	id	a 30'00
Sivada	id	a 08'50
Safra s'unsá	id	a 0300

Publicacions Rebubes

Hem rebut, escrit en mallorquí, uns nous «Pastorells de Nadal» composts per recitar nins y nines en les costures mallorquines de Sant Vicens de Paul., Nos sembla qu'han d'agradar ferm per la naturalitat de les escenes, per la senzilles del llenguatge y per l'unció religiosa que son autor hi ha vessat. Derrera du uns goigs de Sant Vicens de Paul.

Encara que a la portada ni en lloc dugui el nom del autor sabem que son obra de nostre amic D. Bartomeu Ferrá;

En nostra Llibreria en tendrem ax istencia.

Publicat ab censura eclesiástica

Cultura Popular

SOBRE EL DORMIR Y EL MANEIG DINS EL TREN

Hi ha viatgés que tenen la costum, quant van dins tren, de dormir-se y posant-se en sos peus demunt l'asseurador de devant. Els que fan axò no se miren en so aseurarse a qualsevol banc, essent no ostant, ben distint el donar la cara o l'esquena a la màquina.

Com la posició del cos es casi horizontal, donant l'esquena a la màquina el moviment del tren fa corre la sanc cap a n-els peus; y el contrari, si un se posa donant la cara a la màquina, o sia tenent els peus cap a ella, la sanc se'n va a n-el cap, lo qu'es molt perjudicial, però molt més quant un s'està adormit.

Per no menestarse de dia y despert, es preferible anar donant la cara a la màquina.

A un lleurador que feya testament, li pregunta el notari,

— Quants de fiys teniu?

— Cinc, senyor; y altres cinc de morts?

— Y que nomien els morts?

A n-aquesta terra, senyor, els morts se diyen difunts.

Carré de Mallorca, 1. — Inca.

Derreres Obres Rebudes

ALMANAQUE de la Família Cristiana para el año 1911. — Es interesantíssim ab estampes y texté cont tots els qu'han sortit ab aqueix titol dels establiments de Benziger.

LA SOCIEDAD. Revista Religiosa, filosòfica, Política y literaria (Obres del Dr. Mossén Jaume Balmes) dos toms.

LECTURAS RECREATIVAS del Apostolado de la Prensa. — Cuestiones Sociales, P. Van tricht. — El Hermano Pacifico, Paul Féval. — Tinagrantes, P. Franco 2 toms. — Doña Blanca de Navarra, N. Villoslada. — Dias Penosos, Carlos Dickens. — El Marqués de Saint Evremont, id. — El Hijo de la Parroquia, id. — Cuentos de Pierre L'Ermitte, 2 toms. — Rafael, Bolanden. — Marcos de Lheiningen, Mad. Bourdon.

EL ALMA DEVOTA de la Santissima Eucaristia, Pagani.

VERDADES ETERNAS, Rosignoli.

Entreteniments

SOLUCIONS A LA FUGA DE VOCALS

Gran República flamant

Portugal ha proclamada,

demunt l'enveja y la sanc...

¿estará consolidada?

FUGA DE VOCALS

1 p. bl. d'. no. h. 'rr. b. t.

n. s. d. r. r. cl. v. . .

n. l. s. c. s. s. d. p. c. t.

q. p. d. i. h. s. f. r. n. a. s. t. . .

Es Cabo Roig.

ENDEVINAYA

Hata, tu qui tens bon cap, si m'endevines aqueixa: ¿quina mare es la que dexa es seu fiy abans de nexa dins la terra sepulal?

Es Cabo Negro.

PAQUETES PASTILLAS PESETAS

1ª marca: Chocolate de la Trapa 400 gramos. . . 14, 16 y 24 1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2ª marca: Chocolate de la Familia, 460 . . . 14 y 16 1'50, 1'75, 2 y 2'50
3ª marca: Chocolate Económico, 350 . . . 16 1 y 1'25
Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián. — Capitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuénos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y a la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

ALMACENES SAN JOSÉ de Ignacio Figuerola BRONDÓ 7-9-11-ESQUINA BORNE LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES. Sastrería y Camisería LA CASA MEJOR SURTIDA. La más barata. PRECIO FIJO

TRENCADURES No més patirne No més patirne En Rafael Ferrarí de ca s'Esmoladó fa correjtes per sostenir trencadures de superior calitat, comod lleugeres, que agraden ferm a tots els qui les han provades. Carrer de Martí Melje, 2. — Inca. — A ca s'Esmoladó. — Inca. ENQUADERNACIONS A n-aquesta Administració s'en accepten.

IMPRESA DE CA-NOSTRA A n-Aquest Establiment se té en existencia y se fa tota casta de modelació per jutjals municipals y caxes rurals baix inteligents direccions en exes materies. Además s'estampen cartes comerciales, sobres, factures, talonaris, circulars y prospectes per anuncis.

Gran Casa de Viajeros "LA BALEAR" José Pol Salvá PERIS Y VALERO (antes Paz) letra, J, pisos 1º y 2º. — Valencia On parle français English spoken. Man spricht deutsch. Men sprecht Hollandsch.

CA-NOSTRA QUINZANARI POPULAR. Preu de suscripció Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya, y doble a l'exranger. Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any. Redacció, administració e imprenta; carrer de Mallorca, 1, Inca.